

## **Aihe: Kun edessä on iso muutos**

Hyvät ystävät!

Mieheni Kalevin kuolema asetti minut uuden elämän tilanteen eteen ja jouduin kaikkien hautajaisym. järjestelyjen keskellä ratkaisemaan ”miten tästä eteenpäin”?

Onneksi minulla on oma rakastava perheeni, sekä hyviä ystäviä, jotka tukivat tuskan ja surun keskellä. Unettomuus oli vaikein asia, joka oli viedä voimat, mutta terveysasemalla lääkärit olivat joustavia ja auttoivat yli vaikeuksien, olen heille hyvin kiitollinen.

Asumisasiat oli ratkaistava, sillä asuntonne oli liian kallis ja turhan suurikin yhdelle ihmiselle. Onneksi tyttäreni olivat järkeviä ja ehdottivat senioritaloa, koska ikäni on jo korkea ja fysiikka heikentynyt, joten heidänkin kannaltaan oli parempi tehdä tämä ratkaisu. Hyväksyin heidän ehdotuksensa. Viikin Hoiva, joka on Diakonissalaitoksen ylläpitämä, tarjosi mahdollisuuksia hakea tyhjentyneitä vuokra-asuntoja ja niin tein.

Onnistuin saamaan myönteisen vastauksen parin viikon kuluttua ja sain pari päivää aikaa käydä katsomassa asuntoa ja päättää hyväksymisestä. Niin pelottavalta ja oudolta kun asia tuntuikin, järki voitti ja hyväksyin asunnon ja edessä oli muutto.

Kokemusta siitä minulla oli, koska olin elämäni varrella tehnyt sitä varsin monesti.

Onneksi asuimme vuokra- asunnossa, joten oli helpompaa irrottautua siitä, kuin omistusasunnosta. Asiat järjestyivät ja perheeni teki muuton minulle kevyemmäksi, mutta tunsin silti, että olin jo liian vanha tähän.

Nyt olen asunut senioritalossa jo 11 kuukautta ja olen kotiutunut niin, että voin sanoa viihtyvänä ja aika kuluu harrastuksissa ja ennen kaikkea kunnan ylläpidossa, sillä tämä pandemia on hiljentänyt elämän kulkua monin tavoin ja saanut laiskistumaan.

Aluksi olin aika tavalla hukassa yksin olon suhteen ja tyttäreni joutuivat ”paimentamaan” minua päästäkseni eteenpäin ja heidän avullaan sain elämäni raiteilleen.

Kalevin menetys on hyvin raskas, vaikka järki sanookin, että hänen vammojensa vuoksi on näin parempi, sillä hän ei olisi kestänyt vuodepotilaana ja täysin avuttomana.

Elämäni pohjalla on kiitollisuus, että sain elää hänen kaltaisensa lämpimän ja rakastavan ihmisen rinnalla lähes 18 vuotta.

Toivon, että mahdollisimman moni ikääntynyt saisi kokea yhtä monivaiheisen ja henkisesti rikkaan jakson elämässään.

Sitoutuminen iäkkäänä vaatii rohkeutta ja jopa seikkailumieltä, mutta onnistuessaan siinä, kohtaa ehkä aivan uuden ”maailman” eikä ole yksin!

Tämän kokeneena

Terttu